

EDWARD HIGGINS

"Kindral"

EESTI RAHVUS-RAAMATUKOGU

Spetsiaalne fond

WILLIAM BOOTH Asutaja

ENSV Riiklik Avalik Raamatukogu

SP 2432

KARL JOHANSON Juhataja Eestis ja Lätis

№ 10	Rahvusvaheline pääkorter 101 Queen Victoria Street London	Mai 1930 Ilmub 1 kord kuus	Rahvuslik pääkorter Matisa iela Nr. 11/13 krt. 6 Riga Telegr. aadr.: Pestišans Riga. Tel. 91950	Hind 15 senti
------	--	-------------------------------	---	------------------

Kõik rahvad loevad „Sõjahüüdu“.

„Sõjahüüd“ — üleilmline päästmise sõnumikandja.

Trükitud sõnal on meie ajal väga suur tähtsus, see mõjub kas hästi või halvasti.

Kui paneme tähele halva kirjanduse demoraliseerivat mõju meelele ja iseäranis noorsoole, siis peame tunnista- tama õnnistatud tähtsust, mis on vastupidise kirjanduse le- vitamises. Häa lugemismater-jali väljaandmine on üks vä-gevamaid abinõusid, kuidas vastu seista halvale rikkuvale kirjandusele. Ei ole kahtlust, et Päästearmee „Sõjahüüd“ on üks niisuguseid vahendeid.

Huvitav on tähendada, kui kaugele Armeed kirjandus on levitatud ümber maailma. Päästearmeel ilmub praegu- sel ajal 128 perioodilist välja- annet, mis kokku on 1.964.264 eks. Need ajakirjad ja žurnaa- lid ilmuvad 60 mitmesuguses keeles.

Eks see ole omast kohast Jeesuse viimase käsu täit- mine: „Minge kõige maailma ja kuulutage evangeeliumi kõigele loomale.“ (Mark. 16: 15).

(Järg 2. lhk.)

Samuel H. istus J. linna vangimajas mõrtsukatöö pärast.

Tagasilükatud armuandmine — hukatus.

Üks tema vana koolisõber, nimega Ludvig J., sai loa, külastada teda. J. oli väga hääs lugupidamise valitsuse juures, ta oli auvääriline härra, kes ühel laevaõnnetusel päästis paljude inimeste elu, selle eest saades riigilt avaliku tunnistuse. Jälle nähes oma vangis istuvat endist koolivenda, oli J. süda täis kaastundmust, ja ta pöördus kubernerri poole palvega, et see annaks armu Samuel H-le. Kuberner võttis arvesse paluja endist häätegu ja kirjutas alla armuandmise otsusele. J. ruttas nüüd tähtsa dokumendiga vanglasse, et selle viia Samuel H. kätte. Saades võimaluse temaga kõnelda, küsis ta vangilt: „Sami, ütles, mida sa teeksid kõige esmalt, kui sulle antaks armu ja sa pääseksid vabadusse?“ Mõtle mata vastas Samuel H.: „Ma läheksin L. linna ja tapaksin kohtuniku, kes mõistis kohut mu üle, ja selle, kes tunnistas minu vastu.“ J. seisis sääl imestunult — seda ta ei oodanud, ja ilma, et oleks vahetanud veel sõnagi vangiga, lahkus ta vanglast ning kiskus värava taga puruks — armuandmise kirja.

H. kaotas oma armuandmise lihtsalt seepärast, et ta ei tahtnud andestada.

See lugu on küllalt tabav pilt jumalikust armust ja et inimesed pole valmis kahetsema.

Kuberner kirjutas alla Samuel H-le armuandmise otsusele ainult selle sõbra J. pärast. Ei vangi iseloom ega tema vaimline seisukord — ei tema ülalpidamine vanglas ega miski muud ei olnud põhjuseks, et ta andis oma allkirja. „Ainult teie pärast ja silmaspidades teeneid, mida olete väljendanud riigile,“ nõnda ütles kuberner.

Jumalaga on lugu samuti. Ta andestab meile patud ainuüksi Jeesuse pärast. Ta ei toetu meie häile tegudele või meie iseloomu andidele ning silmapaistvatele omadustele. Meie omame ainuüksi andestust meie Ön-

gatal. „Nagu ka Jumal teile on andestanud Kristuses.“ (Eev. 4:32.) Patune, Jumal on valmistanud sulle andestuse ja armuandmise, mida sa pole küsinud ega teeninud. Ta pakub sulle seda oma kallil poja pärast. „Ükski ei võta naljalt surra ühe õige eest, ehk küll ühe hää sõbra eest keegi ka julgeks surra; seepärast väljendab Jumal oma armastust meie vastu, et Kristus meie eest on surnud, kui meie alles olime patused.“ (Room. 5:7, 8.)

Sõber tõi vangile tema kongi kirja, mis sisaldas tema täielise armuandmise. Kuberner oleks võinud öelda J-le: „Mine oma vangisistuva sõbra juure, ja kui ta on seda väärt, siis tahan lasta tema asja veel kord läbi vaadata; võibolla annan ma talle armu.“

Ei, seda ta ei öelnud! J. ei tarvitsenud öelda: Kuberneril on kavatsus sulle armu anda — vaid — ta andis sulle armu ja volitas mind seda teatama sulle.

Kõik, mida evangeelium meile kuulutab pattude andestamisest; on tõsi asi, mitte teadmata võimalikkus. Jumal on meid lepitanud iseendaga meie Issanda ja Önnistegija Jeesuse Kristuse läbi — see tähendab: „Ta on andestanud kõik meie üleastumised ja on katki rebinud võlakirja seadmiste sees, mis oli meie vastu, ja selle on tema vahelt ära võtnud ja risti külge löönud.“ (Kol. 2:14.)

Hoolimata armuandmisest suri vang kui surma mõistetud. Ta kuulutas ise endale otsuse.

Armas lugeja, kui sina hukkad, siis juhtub see ainuüksi seepärast, et sa lükkasid tagasi armu, mida Jumal pakkus sulle. „... Kes peavad nuhtlust kannatama, igavest hukatust, ära heidetud Issanda palgest ja tema väe aust.“ (2. Tess. 1:9.)

Oo, hing, sina, kelle eest Jeesus suri, kas sulle on pakutud Jumala armu asjata?!

Kõik rahvad loevad „Sõjahüüdu“.

(Järg 1. leheküljelt.)

On tuhandeid inimesi, kes iialgi ei võta kätte vaimulikku ajakirja ega traktaati, kuid nad loevad korrapäraselt ja huviga „Sõjahüüdu“. Äratava ajakirja päästmissõnumil on suurem tähendus kui mele seda võime mõelda.

„Sõjahüüdu“ astub sisse kõikjale, teda loetakse kuninglikus lossis ja teda loetakse vaese mehe hurtsikus. Ta tuleb nagu laeva tuvi oma rohelise lootuseoksaga ja tunnistab, et ei ole veel kõik otsas, et patuvangil on veel lootust. Seda ei kardeta lugeda kõrvides ja patu mülgastes, kui ka halvata õhkknornas kuulutada puhtust ja vabadust.

Tuhanded on tema läbi vastu võtnud abi. See päästab sügavasti langenuid ja tõstab kooramatuid.

Ühenduses „Sõjahüüduga“ tänu-ga südames tuletame meele kõiki armsaid seltsilisi ja mele töösõpru, kes praegu aasta aasta järele ilma mingisuguse tasuta väsimatult levitavad seda valgetiivalist sõnumikandjat. Selles suhtes on Armeel kõrge seisukoht.

Meie usume oma misjonitöösse ja teame, et meie ülesanne on võita maailm Kristusele. Jumal on meid õnnistanud ja õnnistab meid ka tulevikus.

Ärgem väsigem! Levitame veel agaramalt oma päästmissõnumi toojat, levitame „Sõjahüüdu“!!

Kõik rahvad loevad „Sõjahüüdu“, sest see ilmub 60 mitmesuguses keeles ja levitatakse 82 maas ja koloniis.

Ma olen tänulik.

Ma olen tänulik eesõiguse eest, teenida suurt armastuse, õigluse ja tarkuse Jumalat; eesõiguse eest, elada maal, millel nii õnnistatud looduse rikkus ja nii suured võimalused ning kaitse; ühenduse eest hääde hingedega ja perekonna-armastuse eest!

Ma olen tänulik töö eest ja töötamise õiguse eest; mängu eest ja võimaluse eest, et võin röömustada mängus. Ma olen tänulik teenistuse röömu eest ja vaimustuse eest, mis tõstab kõrgemale maapinnast. Ma olen tänulik selle teenistuse eest inimesele, selle kaasmõju eest, mis võitleb inimesoo ühise hää käekäigu kasuks.

Ma olen tänulik tervise eest, ja minu ülalpidamise andide eest, selle edenemiseks, et mind teha tugevaks kohustusele, milleks ma olen kutsutud.

Ma olen tänulik elu eest, röömu eest, tööga rahulolemise eest; ja õnne eest, et olla ühenduses perekonna ning sõpradega.

Mina kuulsin hiljuti kadettide hulka laulmas meie suu-
repäralist laulu „Jeesus,
Sina oled mulle kõik“. Võib
olla nemad laulsid seda nii hästi
sellepärast, et sääl sõnades oli
iseäraline tähendus ja õnnistus neile;
nemad olid jättnud kodu ja sõbrad, et
jälgida Jeesusele, teenistuse teerajal.
Ometi on see tõsi, et tundmine
väljendatud koori sõnades on just
veendumuses, mis kasvab tugeva-
maks meie südames, mida enam
meie teame Õnnistegijast. Igas juh-
tumisest, kogemuste muudatustes elu-
teel meie võime laulda: „Jeesus,
Sina oled mulle kõik.“

Paganad otsivad Jeesust.

Võib olla, keegi küsib: kuidas võin
mina tunda Kristust? Vastuseks meie
algame esimese mõttega.

Meie kirjakohas kreekelased, kes
olid tulnud peole paganarahva seast,
kuuldes Naatsareti Jeesuse kuulsu-
sest, tulid Viilippuse juure võib olla
uudishimu pärast, küsimusega: „Isand,
meie tahame näha Jeesust.“ Viilippus
ütles Andreasele, ja nad tulid ühes-
koos Jeesuse juure ja rääkisid temale
kreeklastest, kes otsisid temaga koka-
suamist.

Sageli uudishimu juhib kuulmisele
Jeesusest; kuulaja on toodud äratu-
sele tema oma hinges evangeeliumi
sõnumi väe läbi. Evangeeliumi ju-

Suur nõudmine.

„Meie tahame Jeesust näha.“

Joh. 12:21.

tustuses Jeesus hakkas rääkima oma
tulevasest surmast ja ristilöömisest.
Hiljem ta ütles neile: „Ja mina ta-
han, kui mind maast üles tõstetakse,
neid kõiki enese poole tõmmata, seda
ütles tema, tähendades, mis surma
tema pidi surema.“ Joh. 12:32–33.

Meie näeme Jeesust kui Lunasta-
jat. Meie kohtame teda palvepingil,
olles koormatud patuga ja eksituse
äratundmisel. Oodates tema risti
juures tundmises, et ainult tema surm
võib tuua meid Jumala lähedale,
meie näeme teda usu läbi kui oma
Lunastajat. Siis meie ütleme ühes
Paulusega: „Tema on mind armasta-
nud ja iseennast minu eest ära an-
nud.“ Kaal. 2:20.

Meie näeme teda kui meie ees-
kuju. Sugulane meile tema inimsu-
ses, kuid palju kõrgem meist tema
täielises puhtuses, tema siiski võib
mõista iga meie nõrkust, seepärast:
„Sest meil pole ülempreester, kel ei
peaks ärrast meelt olema meie nõr-
ruste pärast, vaid kes kõiges on kiu-
satud otseku meile, siiski ilma patuta.
Seepärast läki nüüd julgusega armu
aujärje juure, et meie halastust saa-

me, ja armu leiame sel ajal,
kui meile abi tarvis on.“ Eebr.
4:15–16.

Jeesuse üteluse ja õpetuste
uurimises, nagu tähendatud
neljas evangeeliumis, meie

näeme midagi tema iseloomust.
Hiljem epistlites meie võime uurida
tagajärgi nende elus, kelle päale
oli tema vaim ja õpetused mõju
avaldanud. On kirjutatud suur hulk
raamatuid Jeesusest, ja arvatavasti
miljonid jutluseid ja kõnesid on välja
antud tema sõnade tähendamiseks.

Nii kui ilmutatud sõnas.

On kahtlemata palju saadud kasu
lugedes piibli tõlkeid teistest mees-
test ja naistest. Siiski me võime
vahest neid kasuga kõrvale panna ja
tulla üksi Jumala sõna juure, nõudes
tema tõotust, et Püha Vaim õpetaks
meile kõik. Joh. 14:26. Tulles aland-
liku õppimise vaimuga, meie saame
näha teda tema ilmutatud sõnas.
Meie näeme siis teda kui sõpra hai-
geile kannatavaile südameile ja meie
tuletame meele, et tema on „Jeesus
Kristus, sama eile, täna ja igavesti“.
Eebr. 13:8.

Meie ei või siin maa pääl tähele
panna tema au, kuid neile, kes on
ustavad surmani, on antud tõotus:
„Tema sulased teenivad teda ja ne-
mad näevad tema palet“. Joh. ilm.
22:3–4.

PALVE. Side, mis ühendab inimesi Jumalaga.

Palve on uskmatale mõistatuseks,
kuid meile on see magus eesõig-
us. Võõras ei julge läheneda kun-
ningale, kuid kuninga laps ronib tema
põvedele, sosistab kuninga kõrva ja
palub kõiki võimalikke hüvesid, ja ta
saab ka neid, sest ta on tema laps.
See on palve saladus.

Olles kahetsenud omi patte, endid
annud Jumala kätte ja uuesti sündi-
nud, siis oleme tema armsad lapsed,
ja meil on õigus palves tulla tema
juure. Saatan püüab takistada meid,
ja kui meie usk on nõrk, võime
meie ise võib olla kahelda ja viivitada;
aga Jumal kutsub meid, ta soovib,
et meie tuleksime, kõigi oma soo-
videga, muredega, koormatega, meie
hädadega, nõuta olekuga ja kõigi
asjaoludega. Sellest, mis meid huvi-
tab, pole midagi liig väike, et see
mitte ei huvitaks Jumalat. Paljud
inimesed ei usu seda, aga see on
tõde. Teie mõtlete, et Jumalal on
huvi ainult suurte asjade vastu; aga
sama Jumal, kes lõi tulise päikese-
kera ja suure, vägeva maailma, on
teinud ka tillukese putuka, andis
tema väikestele silmadele oma kuju
ja maalis õrnad tiivad ilusate läikivate
värvidega. Temal on väikeste asjade

vastu sama huvi nagu ka suurte
vastu. Seepärast tohime kõike tema
ette kanda palves.

Kord kuulsin ma ütlevat üht tarka
püha naist, kes oli üle 80 aasta vana:
„Ma läksin paika, kus olin Jeesusega
üksi. Tema ja mina muretseme ma-
japidamise eest ühes koos; ja kui
mina midagi kaotasin, siis palusin
ma teda, mind aidata, et ma seda
lelaksin, ja ta tegi seda.“ Tal oli õi-
gus, ja need inimesed, kes arvavad,
et Jumal oma lastega pole nii perekon-
dlik, viibivad eksiarvamisel ja
võivad siit õppida palju.

Paljud inimesed paluvad asjade pä-
rast, mida nad vajavad; kuid Jaakobus
ütleb meile, et nad ei saa seda mitte,
sest et nad paluvad halvasti, et nad
seda kulutavad oma himudes. Nad
soovivad asju maisteks lõbustusteks,
võidu saavutamiseks, või patusel, oma-
kasupüüdival eesmärgil. (Jaak. 4:3.)

Võitva palve saladus on, et meie
nõnda armastuses oleme ühendatud
Jeesusega, et meil pole soovida midagi,
mida meie võiksime tarvitada
nii, et see häbitaks või petaks teda.
Ma soovin uut ülikonda. Milleks?
Et ma igalpool võiksin hiilgada, või
end näidata inimeste ees? Ei, ei, ain-
nult selleks, et olla sobivamalt riie-
tud minu jumalariigi-töö jaoks. Ma

vajan toitmist. Milleks? Et ennast
kõvendada patuste lõbustuste jaoks?
Ei, ei, vaid et austada Jumalat. Ma
soovin puhast südamet. Milleks? Et
võiksin olla õnnelik ja minna tae-
vasse? Ei, ei, mitte ainult seda, vaid
et ma ka Jumalat austan ja aitan
võita hingi, kes nii armastavad, usal-
davad ja kuulevad tema sõna. Kui
mina selles vaimus midagi soovin
enesele, võib Issand mulle töötada
kõike, mida ma soovin, sest ma ei
palu midagi, mis ei ole tema aus-
tamiseks ja ülistamiseks.

Üldsekretäri märkused. (Algus 5. lhk.)

Töö igas Eesti korpuses edeneb ja
ohvitserid ning sellisilised peavad hää
võitlust. Noorsoo töö on samuti jõu-
line ja selle töö juhid on hoolsad,
et tööd edasi arendada.

Kevade taastulek meelestat meie
Jumala rikkalikku hoolitsemist meie
ajalikkude tarviduste ja rõõmude
eest. Puhkevad pungad, lahtilöö-
vad lilled, laululinnud. Olgu ka
meie hinges kevade ja avanegu vai-
mulik elu Jumala auks ja Tema riigi
levitamiseks.

Jumal armastus, — näen ümberringi seda.
Jumal armastus, — näen ülal taevast seda.
Jumal armastus, — kõik loodus tunnibast,
suurim näide vaid, et ta mind armastab,
on Kolgatal

Jumalagajätmise koosolekud Tallinnas

meie territooriumi juhatajatele
brigadör ja proua Johansonile.

Rõõmuga võtsime vastu teate, et brigadör ja proua Johanson pidid tulema meile mõneks päevaks külla. Rõõm segunes kurvastusega, kui me mõni päev enne nende külastamist saime teate, et nad saanud lahkumiskäsu Eestist ja Lätist, ja et külastamine pidi jääma viimaseks, nii siis jumalagajätmise koosolekuiks. Neid koosolekuid peeti reedel, laupäeval ja pühapäeval 28.—30. märtsil.

Reede õhtul oli ettekanne „Rahvateatris“ aine üle „Päästearmee“ valgustuspiltidega. Brigadör Johanson pidas huvitava kõne oma lemmikaine üle. Päästearmee on olnud ja on temale kõrge ideaal. Ka proua Johanson rääkis sellel koosolekul. Laupäeval pidas brigadör ettekande I korpuses valgustuspiltidega aine üle „Petlemast Kolgatani“. Samal ajal peeti koosolekut II korpuses proua brigadöri poolt.

Pühapäeval, 30. märts oli päris jumalagajätmise päev. Enne lõunat kogunesid seltsilised ja sõbrad ühiselt mõlemast korpusest. Koosolekul valitses väga hää vaim, ja kui pidi algama järelkoosolek, ruttas suur hulk seltsilisi ja sõpru palvepingile, et võtta vastu uut jõudu ja õnnistusi Jumalalt.

Päälle lõunat, kui brigadör juhatas koosolekut II korpuses, oli proua brigadör Johansonil väike jumalagajätmise koosolek armsate koduühinguõdedega. Koosolek oli neile kõigile kallis, ka siis kui arvestada valusat tunnet, mis seotud jumalagajätmisega. Kell 5 kogunesid sõdurid ja nekrutid I ja II korpusest väiksele kinnisele koosolekule jumalagajätuks. Imelikkude tunnetega kuulasime nüüd meie juhatajaid ja vaatasime neid meie hulgas. See oli ju ka esimene läbielamine jumalagajätust ju-

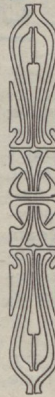
hatajatele, mida seltsilised võisid läbi elada. Kõik mis on, on ju tulnud nende juhatusel, raskel töö, palvel ja usul. Ei või ju siis ka parata, kui üks pisar puges vähe esile igatühel. Brigadöride kõne meile võeti vastu soojalt.

Siis tuli aeg viimasele avalikule jumalagajätule. Kaua enne kui pidi algama koosolek, oli saal veel kord täidetud huvitatud publikust.

Koosolekut kirjeldada üksikasjalikult võtab ehk liig palju lehe mahust. Tahan siiski anda mõne detaili. Pääle sissejuhatust ja lühikese seletuse alltähendatu poolt, kus püüdsin väljendada enda kui ka minu abikaasa tundeid jumalagajätust. Me tundisime, et kaotame midagi väga väärtuslikku brigadöris ja proua Johansonis. Me

oleme iseäranis nii ärarippuvad neist meie töös siin. Oleme võinud omada neilt palju häid ja väärtuslikke nõuandeid. Me oleme ka enam kui keegi muu saanud osa neist soojest tundeist ja sümpaatiast, mis brigadöridel olnud töö vastu Eestis. Me tunneme ka osa raskusist, mis neil olnud kanda töö pärast siin. Et öelda sõnadega, mida tuntakse, on raske parajal võl-

(Järg 6 lhek.)

Brigadör ja proua K. Johanson.

Jumalagajätmise kiri seltsilistele ja sõpradele Eestis.

Minu abikaasa ja mina saime mõne nädala eest kindralilt käsu jätta jumalaga meie praegusele käsule kui juhid Päästearmee töö üle Eestis ja Lätis.

Lahkumine seltsilistest ja sõpradest on alati raske, nii ka praegu mitte vähem, kui me iseäraliku seisukorra läbi oleme ühinenud nii kindlasti. See on töö selle raskustega, pettumustega ja muredega, niihästi kui rõõmud ja võidud ning vaim ja siht, mis on ühendanud meid sarnaste tugevate sidemetega.

Meie oleme õppinud armastama teie maad ja rahvast. Aastate jooksul, kui me kord korra järele külastanud teid ja juhatanud koosolekuid, oleme õppinud tundma teid. Me hindame väga teie ohvitseri ja nende armastust ning ustavust ja nende terve südame tööd hingede kasuks. Meie täname teie armsaid ohvitseri, sõdureid ja allohvitseri, niisamuti sõpru ja koduühingu liikmeid. Ima teie kaasabitena ei oleks saanud läbi.

Meie avalik soov, kui me alustasime tööd Eestis, oli panna hää aluse. Me oleme püüdnud teha oma paremat ja igal juhul oleme annud kõige paremat teile ja tööle. Me kiidame Jumalat nende võitude pärast ja edu pärast, mida Tema annud.

See, mis on võidetud, on ainult väike algus millelegi suuremale, mis Jumal tahab teha teile. Kui teie jääte ustavaks ja peate kinni kõikumata aluse põhimõttest, siis on tulevik teil kindlustatud. Ärge kaotage oma julgust, kui näete mõnd truudusetut, kes on kord annud püha töötuse ja nüüd jätvad selle. Paluge nende eest. Laske nende langemine saada hoiatuseks teile, et valvata ja paluda. Pidage kinni oma kutsesest. Aidake oma ohvitseri ja jääge ustavaks surmani.

Lõpuks soovime öelda teile südamilikult jumalaga. Kui me ei kohta enam siin ilmas, siis otsustame, et võiksime kohata Jumala igaveses taevas.

Tänuks ja jumalagajätuks Teile Kristuses antud

Sigrid ja Karl Johanson.

Osavõtjad Põhja-Euroopa staabikongressist Stokholmis, mida juhatasid kindral ja proua Higgins 11. ja 12. märtsil. Olid esindatud: Rootsi, Norra, Taani, Soome, Eesti ja Läti.

Üldsekretäri märkused „Sõjahüü“ jaoks.

Mai 1930.

Käesolev „Sõjahüü“ on jumalagajätmise number ja sellekohaselt sisaldab teateid brigadöri ja proua Johansonil silmapaistvast tööst. Nii-suguse numbrina ta peaks alal hoiduma kui mälestus nende laulatuslikust tööst Jumalale, Armeele ja rahvale Lätis ning Eestis.

Siiski võib kindlasti öelda, et ka tähtsaimad, raskeimad ja ennastsalgavamad pingutused ei saa kunagi tasutud maa pääl. Ainult Jumal ja nende endi südamed teavad neist asjust, kuid päeval, mil kõik asjad saavad avalikuks ja hinnatakse õieti, peavad nemadki saama õiglase tasu.

Meie juhid on nüüd jumalagajätuks külastanud iga korpust, nagu kõljal teatatakse, ja mõnedki liigutavad ning väärtuslikud koosolekud püsivad nende meeles tulevatel aegadel. Meie soovime, et nad võtaksid vastu need

ükski Riia piirkonna ohvitser. Olgu see kohane lõpp seitsmeaastasele ustavale teenistusele.

Aasta-kongressi juhib rahvusvaheline sekretär Euroopas, komandör Charles Sowton, keda saadab proua Sowton. Pandagu tähele nende tähtsate koosolekute kuupäevi Riias 19.—22. juunini ja valmistatagu endid osavõtuks.

Sel nädalal meie tervitasime kuendat kadettide sessiooni sõjakoolis „Võitlejate sessiooni“ jaoks. Nad on õnnelik grupp kaheteistkümnest noorest mehest ja naisest, kes astunud otsustava sammu. Seitse Lätist ja viis Eestist. — Ensain Hart asus nüüd juhtima oma kuendat sessiooni sõjakooli assistent ohvitserina ja kapten ning proua Gorsky on lahkunud Yelgavast ning tagasi tulnud nende kohustusele sõjakooli brigaadi ohvitseridena. Jumal õnnistagu „Võitlejate sessiooni“.

Enese-ärasalgamise pingutus on annud rahuldava tulemuse ühes rõõmustava kasvuga üle selle summa, mis seati üles möödunud aastal. Ohvitserid ja seltsilised on töötanud hästi. Kasutades juhust, täname neid, kui ka kõiki sõpru, kes suuremeelselt annetasid.

Proua Pennidil ka minul oli eesõigus külastada Eestit Ülestõusmise pühade ajal. Neljapäeval, Suurel Reedel ja laupäeval viibisime Tallinnas, kus pääle avalikkude koosolekutele meil oli võimalus kohata sõdureid, noorsootöö tegijaid ja lapsi erikoosolekudel. Viimane koosolek kell 6 Ülestõusmise-püha hommikul meelestub kaua. Pühapäev ja esmaspäev veedeti Tartus, kus kohtasime vanu ja noori sõdureid lisaks avalikkudele koosolekutele. Meie tundisime Jumala ligiolekut kõigil 15 koosolekul ja kiidame Teda päästmist ja pühitsemist otsijate suure arvu eest.

(Lõpp 3. lhek. 3. v.)

Brigadör ja proua Johansonil lahkumiskoosolek I-ses korpuses.

Mõtle oma hingele! Rohkem kui iialgi enne on vaja lasta kõlada seda äratusehüüdu tugevalt ja ilma kartuseta. Meie elame rahu-ajal, ja kes tahab endale saavutada kuulajaid, see ei tohi kõnelda sosistaval toonil. Kas tohivad salvatsioonistid olla arad, kui nad tõstavad omi häälid ja lasevad kõlada omi mänguriistu? Eks neid kihuta ometi armastus nende kaasinimeste vastu, selgelt ja puhtalt kuulutama aegade ja põlvkondade juures igal ajal läkitust: „Ei ole ühtki teist päästmist, ei ole ka ühelegi inimesele antud nime, milles nad peavad saama õndsaks, kui ainult nimi Jeesus.“ Vaadates ükskõiklaseid, kes muretult, tantsides ja mängides veedavad päevi, ei saa salvatsioonistid vabaneda mõttest, et ükski niisugune ükskõiklane ei pääse piinarikastest hingevõitlustest ja igavesest piinast, kui nad mitte ei ärka õigel ajal.

MOTLE OMA HINGELE!

Õnnes ja õnnetuses mitte unustada Jumalat.

Mis mõistmatuid löbustab, tapab neid, ja kõlvatute õnn on neile hukatuseks.

Salomoni tarkussõnad.

Seepärast: Mõtle oma hingele tervise päevil, ajal, mil sa tunned rõõmu oma kehalisest ja vaimlisest tervisest.

Mida peab siis tegema?

Meis asuvat igavest, meie hinge seadma koos-

Need on õnnepäevad, kui häda jääb kaugemale sinu majalävest, kui sa end tunned küllalt tervena ja tugevana, et täita omi igapäevaseid kohustusi ja kui sinu silm vabal tunnil võib vaadelda mõtetes Jumala ilusat loodust. Ja kas need pole õnnepäevad, kui sind ümbritsevad omakesed, kes armastavad sind ja tahavad sinu rõõmu jagada sinuga?

Või nõuad sa rohkem? Sa oled arvamisel, et sa kaotad suure õnne siin maailmas, kuna sul enam pole selle rikkust, kuna sa enam ei või osa võtta maailma löbustustest! —

Lase endale öelda — oh, et meie tõepoolest suudaksime sind panna veendumata selles — sa märgid valesti oma südame igatsust. Seda, mis puutub sinu täielikuks õnneks, sa ei leia selle maailma asjades.

Meie kõik tunneme lugu rikkast põllumehest, kelle põllud olid niivõrt viljakandvad, et ta pidi suurendama omi aite. Ja ta ütles oma hingele: „Kallis hing, sul on suur tagavara mitmeks aastaks, ole nüüd rahul, söö, joo ja tunne rõõmu!“ Aga Jumal ütles talle: „Sina nari! Sel ööl nõutakse sinult su hing; aga kellele saab see, mis sa oled valmistanud?“

Jah, hinge ei saa rahuldada söömisega ega joomisega. Kellel on niisugune usk, selle kohta käib Jumala otsus: Sina nari! Kui tabav on targa Salomoni ülalloodud salm: Mis mõistmatuid löbustab, tapab neid, ja kõlvatute õnn on neile hukatuseks.

kõlla Jumalaga! Kuidas on see võimalik? Oma isikliku patuse seisukorra äratundmise läbi, pattude andestamise saavutamise usus meie eest toimitud Jumala Poja lepitushetkele ja jõu vastuvõtmisele patu äravõtmiseks. See on, lühidalt öeldes, see, mis annab meile rahu, mis „on ülem kui kõik mõistus“.

Sellest armuallikast tuleb ammutada ka alistumist Jumala tahtmisele ja niisugust iseloomutugevust, mis kindlalt inimest õnnetuse päevil ja laseb öelda ühes Hiibijaga: Issand on annud, Issand on võtnud, Issanda nimi olgu kiidetud!“

* * *

On juba suurem kalduvus, õnnetuse, häda ja mure päevil otsida Jumala juure viivat teed. Häda õpetab palvetama! Ja kui halastav on Jumal! Isegi sellele, kes ei mõtelnud temale hääl päevil, tahab ta läheneda täis halastust. Need read võiksid aidata mõnda meelheitvat, eksivat hinget! Kuula: Jumal elab, kui suur ka võiks olla sinu sisemine ja väline häda, ta tahab sind vastu võtta suure armastuses ja lahuses.

Ära peida oma südant, näita end vastuvõtlikuna tema armupaikese kiirtele. Tule, meie tahame sind nüüd lõpuliku juhtida selle juure, kes üksi võib sind aidata. Ära unusta õnnetuses oma Jumalat!

Missuguses seisukorras sa ka võiksid olla, õnnes või õnnetuses: mõtle oma hingele!

Jumalagajamise koosolekud Tallinnas.

(Algus 4. lhk.)

malusel. Siiski mu soov oli, et Jumal võtaks õnnistada neid rikkalikult oma töotuste järele. Järgnes siis paar tunnustust seltsiliste poolt korpuselt. Neist mõisteti, et brigadöörid on võitnud endile seltsiliste jagamatu usaldust ja armastust. Meie hää sõber ja aitaja härra H. Jän es rääkis ja ütles ennast olevat kurb selle üle, et peab ütlema jumalaga brigadööridele, keda ta õppinud armastama ja hindama. Ehk küll keegi ei näinud, siiski oli ka temal tunginud mõni pisar silmist.

Härra H. D a h l, kes juba pika aja eest õppis tundma brigadööre, rääkis

enese ja teiste vabakoguduste nimel. Ta soovis, et brigadööre saadaksid Jumala rikkalikumad õnnistused.

Üliõpilane Hjalmar Põ h l rääkis oma kujuläinud isa asemel soojalt ja jõuga:

Kui üks lugupeetud ja armastatud kaasvõitleja ning juht elu võitluspäivil meie keskel määratakse lahkumisele, siis ähvardab sageli masendav asetamatus tunne oma suruvat mõju avaldada

Täna on saabunud hetk, kus mitte ainult Päästearmee pere, vaid ka arvurikas poolehoidjate salk kogunud, et mälestada oma lembe juhi, eesvõitleja ja rajaja lahkumist Eestist.

Tema tööaja vältus siin on kahjuks osutunud lühikeseks, kuid see ei varja saavutatud tagajärgi, sest mitte ainult aeg ei toota väärtusi, vaid pigemini sellega seltsinud võitsi, osavus, oskus, mida on kaalule pandud õilsa eesmärgi saavutamiseks. Selle kehastajaks on olnud lugupeetud hra bri-

gadõr Johanson abikaasaga. Nende väärtuslikul juhtimisel on külvatud seeme, mis päästab ning ühtlasi säästab, mis toeks ja truiks kaaslaseks hinge võitlusradadeks.

Saavutatud edu kannab vääriilist tunnustust sellest, mida suudab kordasaata, missugust hardumust väljakutsuda töö, mis rajatud kristlikule ja õiglasele pinnale.

Arvurikkaks on Päästearmee lõõgisalgad muutunud, kes teadlikud raskustest, kuid kes ühtlasi teadlikud töötulemuste õnnistevast jõust ning mõjust. Selleks ei aita kaasa paigalpäsimine, vaid liikumine, mis elu olulisem tegur, mis kindlustab teoreetilise ja praktilise materjalistliku väerinna allistumist, mis võimaldab maade võitmist püha eesmärgi kasuks ning häaks.

Tehtud töö hindab töötajaid veel enam siis, kui kohusetunne kutsub ära tööpõllult, kus keegi end pühaliiku pürgimusega püüdnud pühendada ennastohverdavalt.

Näeme lahkumises ainult siirdumist teisele ootavale muremurtele ning lõikusväljale, siis

Ülestõusmispühad Päästarmee Tallinna korpustes.

Staabikapten Pennick'i ja tema abikaasa külastus Tallinnas. — Lahkumiskoosolekud 5 kadetile. Sõdurite sisseõnnistamine II korpuses.

Noorsõdurite sisseõnnistamine I korpuses. Hinged ristisamba juures — Halleluuja!

Getsemani tundi juhatas staabikapten Pennick neljapäeva õhtul. Hää ja tugev väim andis end tunda sellel koosolekul. —

Suur reede, — kogumise päev risti juure. Ennelõunat ja õhtul avalikud koosolekud. Ja õhtul ka kinnine sõdurite koosolek ühelselt mõlemale korpusele. See päev oli tõsiselt päev risti juures. Meie nägime oma Päästajat kannatamas ja suremas, et meie õndsaks saaksime. Staabikapten Pennick'i ja tema abikaasa Jumalasõna kuulutamise sõnum võeti tänuga vastu igatsevate hingede poolt.

Härra Kungs N. M. K. Ü-st väärrib sügavat tuntu selle hää abiandmise eest tõlkimiseiga.

Laupäeval kõneles staabikapten Pennick prouaga II korpuses Jaapani elust hääle ja huvitundvale publikule. Nemat on mõlemad peatunud Jaapanis ja oskasid huvitavalt kõnelda jaapanlaste eluviisidest.

Esimesel Ülestõusmispüha hommik. kl. 6 kogus rahvas varasele jumalateenistusele. Hoolimata sellest varasest ajast oli suur hulk sõpru ja seltsilisi sellel koosolekul, mida samuti juhatas staabikapten Pennick. Päälõunat kell 3 oli kinnine koosolek, ja kell 7 avalik koosolek viiele noorele kadetile, kes meilt sõjakooli mineku puhul lahkusid.

suudame sisemas sumbutada näilist õiglat etteheidet saatuse karm-juhtivas tegevusviisis ning tänutundele õigustatud aset anda.

Pääl selle kui mu abikaasa oli ka õelnud mõne sõna tänu sõdurite brigaadidele, rääkis proua brigadör soojalt ja südamest, tänades seltsilisi ja sõpru aja eest, millal neil olnud eesõigus töötada meie hulgas.

Lõpuks rääkis brigadör ise sügava liigutusega ja jätis jumalaga niihästi seltsilistega kui sõpradega, keda ta õppinud väga armastama. Oma kõnes puudutas ta pisut meie sõbra lektor Põhli mälestust. Tal oli suur tänutunne tema vastu. Ta lõpetas oma kõne manitsusega seltsilistele jääda ustavaks oma pühas kutses.

Ka kutsuti patuseid veel kord otsima armu Jeesuse juurest ja enne kui lauldi jumalagajātu laulu „Jumalaga, kuni näeme veel“, nagu koos-

Neid koosolekuid Jumal õnnistas rikkalikult. Noored olid õnnelikud, et võivad Issanda teenistusse üle minna. Suur hulk sõpru ja seltsilisi neile ärareisijatele. „Jumalaga, kuni näeme veel“, kõlas laul, kui rong veeres ära viie väriseva, kuid õnneliku kadetiga.

II korpuses peeti esimene sõdurite sisseõnnistamine allkirjutatu poolt. Kolm noort naissõdurit võtsid vastu uued passid sisseõnnistamise ajal selle armsa lipu all. Üks hing põlvitas andeksandmist ja armu paludes Jumala ette.

Ülestõusmispühade koosolekud lõppesid lapsõdurite ülevimisega noorsõduriteks. Ka see tund oli Jumalalt rikkalikult valmistatud ja hää.

Võisime lõpetada need pühade koosolekud, Jumalat tänades tema rikkalikku õnnistuste eest.

Halleluuja! *Ernst Molin*, ensain.

Tartu.

Esmaspäeval, 31. märtsil oli meil brigadör ja pr. Johanson külastamine. Koosolekul, mis peeti, oli kahesugune iseloom. See oli meie esimene sõdurite sisseõnnistamine ja samuti lahkumiskoosolek meie lugupeetud juhtidele. Suur ja huvitatud publik oli ilmunud. Pärast koosoleku sissejuhatust ensain Granholmilt, kõneles brigadör, mis tähendus on olla sõduriks Päästarmees. Siis järgnes pühalik sisseõnnistamine, kus kaks mees- ja kolm naisnekruti said oma sõdurite passid. See osa eeskavast äratas suurt huvi. Selle järgi said uued sõdurid anda oma tunnistussõnad, kuidas Jumal võib päästa ja hoida. Envoi Bakul ja leitnant Tamm said samuti võimaluse kõnelda, nõnda ka proua brigadör Johanson, ja kui ensain Granholm

oleku lõpetuseks, olid mitmed hinged alandunud palvepingile, et otsida armu ja päästmist. Läbistikku oli 45 hinge tulnud pühitsuse ja päästmise pärast nende päevade jooksul. Kiidetud olgu Jumal.

Kell 8.55 esmapäeva hommikul kogus suur hulk seltsilisi ja sõpru jaama, et veel kord öelda jumalaga armastatud juhtidele. „Kuni näeme veel“ kõlas kogunud hulgast, ja rong veeres ära, ning peagi ei paistnud enam nende lehvitanine.

Me täname brigadööri ja proua Johanson'i nende töö eest Eestis. Meie palve on, et suur ja hää Päästarmee kasvaks sellest väiksest, veel nõrgast puust, mille istutamiseks nad saanud armu.

„Jumalaga, kuni näeme veel!“
Tallinna I ja II korpuse eest

E. Molin, ensain.

laulis soololaulu, algas väike järelekoosolek, mil ajal 17 hinge tulid palvepingile, mõned, et otsida päästmist, teised, et uuendada oma töotusi Jumalale. See oli auline tund. Viimaseks lauldi lahkumislaulu ja sel ajal tulid veel mõned, et palvetada.

Nii oli möödunud meie juhtide viimane külasõit meie keskele. Tartu annab neile oma tänu selle eest, et ta sääl on pannud lehvima Päästarmee lipu. Tänu töö ja eestpalvete eest meie pärast! See seeme, mille teie olete külvanud, peab kindlasti andma suure lõikuse. Meie soovime teile Jumala rikkalikku õnnistust nüüd ja edaspidi. *W. G.*

On teil rõõm elada?

Kas teie elate nõnda, et teile teeb rõõmu elamine? Kas teil on rahulik ja rõõmus olemine? Suurema osa inimestega pole lugu kahjaks mitte nõnda. Mõned kahetsevad, et nad üldse on sündinud. Kus aga patt on andestatud, sääl elab Jumal südameis, ja taevaks on kodu, ja elu on hää. Selle tõttu peame olema väga valvsad, et vastu panna kiisatustele, jääda Jumala teedele ja täita omi kohustusi Jumala ning inimeste vastu. Kas teie elate nõnda, et teised inimesed on rõõmsad ja tänavad Jumalat selle eest, et teie olete sündinud?

Millist hävitavat ja hukkavat needust tähendab mõni inimelu maailmale! Kuidas nad tõmbavad eemale sõpru ja naabreid Jumalast ning kõigest hääst, neid hävitades kõiksuguste häbitgedega, et siis lõpuks ühes nendega lõppeda põhjatus kuristikus! On aga teie elu — õnnistus, siis mõjutate omi kaasnimisi Jumalale, äratate neid pühitsusele ja juhte neid üles taevavärvani.

Kas elate nõnda, et olete rõõmsad ja uhked möödunud elule, kui teie päevad maapääl on lõppenud?

Paljud meie seast on nii väga tegevuses, et nad üldse ei jõua selgusele nende vahekorras Jumalaga, igavikuga ja inimhingedega. Kuid aruandmise aeg saabub kõigile inimestele, ka sulle. Varem või hiljem sa annad aru oma elust. Kui mitte varem, siis vähemalt suure valge trooni ees vaatlete oma elule igavestelt mägedelt alla. Seepärast elage nõnda, et Jumal on rahul sellega.

Kuidas mõistab ta kohut teie üle viimsel päeval? Milline oleks tema otsus täna teie kohta? Kas ta tervitaks teid sõnadega: „See on hää, sina truu ja väga sulane, mine oma Issanda rõõmusse“? Kas teie tahaks selle tõttu rohkem elada nõnda, et vastus kujuneks niisuguseks?

Mööga ja kilbi brigaad. Piiblitekstdid mais.

<p>Taav. laul.</p> <p>N. 1. — 119: 113—128 R. 2. — 119: 129—144 L. 3. — 119: 145—160</p> <p>P. 4. — 119: 161—176 E. 5. — 120: 1—7 T. 6. — 121: 1—8</p> <p>1. Kuningate.</p> <p>K. 7. — 12: 1—11 N. 8. — 12: 12—24 R. 9. — 12: 25—33 L. 10. — 13: 1—10</p> <p>P. 11. — 13: 11—22 E. 12. — 13: 23—34 T. 13. — 14: 1—9 K. 14. — 14: 10—20</p>	<p>N. 15. — 17: 1—14 R. 16. — 17: 15—24 L. 17. — 18: 1—16</p> <p>P. 18. — 18: 17—26 E. 19. — 18: 27—37 T. 20. — 18: 38—46 K. 21. — 19: 1—12 N. 22. — 19: 13—21 R. 23. — 20: 1—12 L. 24. — 20: 13—22</p> <p>P. 25. — 20: 23—34 E. 26. — 20: 35—43 T. 27. — 21: 1—16 K. 28. — 21: 17—29 N. 29. — 22: 1—14 R. 30. — 22: 15—28 L. 31. — 22: 29—40</p>
--	---

PÄÄSTEARMEE

JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib ärakadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Täna des üle kogu maailma ümbritsevat Armeed organisatsioon, on korda läinud paljusid leida.

Maks: Eestis — Ekr. 3.—
Välismaal — Ekr. 5.—

Aadress: Riga, Matisa iela 11/13
dz. 6. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Üksildased tunnid.

Üksildased tunnid, mil inimene võib süveneda endasse, on nagu hääd sõbrad, kes panevad käe meie õlele ja ütlevad meile: „Mõtle...! Mõttele iseendale!“ See on püha asi sellele, kes elumerel võis edasi purjetada, ja sellele, kes jäi lamama väsinuna ja koormatuna.

Ühele toob see alandust, imetleb sageli, kui palju omab ta õieti, kui palju harimata maad, kui palju kapitali, mis ei kanna kasu! Ämbliku võrgud ja tolm leavad mõnelgi unustatud tööriistal, mis meile võiks olla kasulik. Kes mõtleb iseendale ja süveneb iseendasse, see kõrvaldagu vanad eelarvamised ja pühkigu tolm välja ja sirutagu end ja vaadaku enda üle. Tumedaimal taeval säravad tähed heledamalt. Tõeliselt üksildane on vaid see, kes kaotas iseenda. Üksildased inimesed on üksildased ainult nii kaua, kui nad sulgevad oma südame teiste inimeste häda vastu. Kes tunneb seda üksildustundidel selgesti, ja kes siis tõuseb püsti ja ligimesele lahkelt ulatab vennakäe, see pole enam üksildane ega vaene. „Tunne iseennast!“ soovitab üks tark. Tunne iseennast kui niisugune, kes ikka veel pole teinud küllalt, et levitada enda ümber rõõmu ja päikest.

„Sõjahüü“ aanimestik aprillis.

Tallinna I korpus	1150 eks.
„ II „	500 „
Tartu II „	500 „

Ohvitserid:

Ensain V. Granholm Tartu, 125 eks. Leitnant Maria Blees Tallinna II, 100 eks. Leitnant Ida Matveus Tallinna II, 85 eks. Leitnant Karl Bernadt Tallinna I, 40 eks.

Allohvitserid ja sõdurid

Tallinna I korpus

Nekrut Vambola Lubi 85 eks. S.-seers. Hilda Sandberg 50 eks. Sõdur Emilie Niemann 50 eks. Muus. Maria Ernits 50 eks. Kasahaldija Jaan Kütt 32 eks. Seersant Amalla Sagar 30 eks. Seers. Juulia Kanter 25 eks. Sõdurid: Feodosia Leemann 25 eks. Lovise Tamm 25 eks. Sekretär Elise Reinberg 25 eks. Muusikant Alide Matveus 25 eks. Kandidaat Hilda Einmann 25 eks. Sõdur Maria Vestloik 25 eks.

Tallinna II korpus.

Sõdurid: Alice Lõoke 100 eks. Anette Reisman 75 eks. Elvine Vaatsep 55 eks. Elisabeth Ahlberg 25 eks.

Tartu korpus.

Envoi Liisa Bakul 35 eks. Nekrut Heiberg 25 eks.

PÄÄSTEARMEE

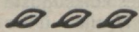
Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tartu korpus Tähe tän. 124 Tartu

Koosolekute aeg:

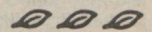
Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
Ärip.: teisp., neljap. ja laup. kell 1/2, 8.
Pühapäevakool igal pühap. k. 1/2, 1 p.

Tallinna II korpus

Rataskaevu tän. 22 Tallinn
ainult laupäevadel ja pühapäevadel.

Laula Jumalale auks.

1.

R. M. 157.

1. Üles, vennad, võitlusele,
Tõstke lippu rõõmsaste!
Meie päalik, Kristus, ise
Viib meid võidust võidule.

Koor: Kristus on meid patust päästnud,
Tema sees meil ühendus,
Põrgu võimust on ta murdnud,
Tema läbi võidan ma.
;: Päästja läbi võidan ma. ;:
Põrgu võimust on ta murdnud,
Nüüd ta läbi võitja ma.

2. Vaatke, kuidas vennad vaprast
Meie eel on võidelnud.
Ei nad lahkunud armsast sõbrast,
On ta jälgis astunud.

3. Vennad, ärge kartke vaenlast,
Eluvürst käib meie ees;
Juba punab koit nii armsast,
Kuldne hommik varsti käes.

4. Taevas, vaikselt õnne ilmas
Oma kallist Päästjat näed,
Võidu kroon saäl on sul valmis,
Sinna igavesti jäed.

2.

1. See, kes tunneb Jeesust, imeväge näeb,
Rängemates võitlusteski võitjaks jääb.
Töötused Ta sõnas — Kaljust kindlamad,
Imetähed usu läbi sünnivad.

Koor: Võitu, võitu, vere väes on võitu,
Võitu, võitu, Talle vere sees,
Melega on Jumal, imejõud on temal,
Sõnakuulelikud saavad võidule.

2. Ära lase sõjas julgust kaduda,
Ehk küll pimeduse vägi ähvardab,
Isa armu käed hädas aitavad.
Imetähed usu läbi sünnivad.

3. Kui ka ristitules usku proovitaks,
Kangelane surmani jääb ustavaks.
Isa töölus meile seda kinnitab:
Imetähed usu läbi sünnivad.

3.

i. M. 263.

1. Jeesus on mu Päästja, seda tean,
rahu Ta mu südamed löi;
hing mul oli koormas, kannatust täis,
vabaks patust tahtis ta.
Minu palveid Jeesus kuulis siis,
oma haavu näitas mul.
Usus pesin saäl, sain päästetud
Ta vere läbi saäl

Koor: See on see paik, mis nii armas mul,
suurimat imet ma saäl näen.
Kui tahad päästmist, siis tule ka
Jeesu risti alla.

2. Jeesu juure tulin, seotud vang,
vabaks mina pattudest sain.
Lahkelt andis seda, ah, rõõmsaks siis
Süda muutus Jeesuses.
Ahelad, mis kõitsin, murdis Ta.
Onnistud on mulle paik,
kus ma palves teda tänasin,
et vaba oli hing!

3. Soovid sama rahu ilusast,
mida mina hingesse sain,
risti alla palves astudes kord
oma raske koormaga?
Patune, veel armu sulle on,
verl voolab vabalt veel,
veri, mis võib pesta südame
ka lumest valgemaks.

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti.
Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paalman'i trükk Tallinnas, V. Karja tän. 12. 1930 a.